

EXECUTAREA MĂSURILOR DE ASIGURARE A ACȚIUNII

Lector drd. **Veaceslav BOTNARI**
Universitatea de Stat din Moldova
Facultatea de Drept
Departamentul Drept Procedural
Avocat, Baroul Chișinău

Rezumat: Măsurile de asigurare a acțiunii sunt aplicate în cadrul unui proces civil cu scopul de a asigura executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Prezenta lucrare va dezvălui și explica modalitatea de executare silită a acestor măsuri. Este important a face distincție între executarea măsurilor de asigurare a acțiunii și măsurile ce asigură executarea unui document executoriu. Aceste două categorii se deosebesc nu doar prin actul din care rezultă și prin scopul urmărit, dar și prin alte aspecte care vor fi abordate în cele ce urmează. Executarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile este la fel de importantă ca și aplicarea acestora, aducând aport la repunerea efectivă a persoanelor în drepturile sale. În acest context nu este în plus să amintim despre Cauza Airey v. Irlanda la examinarea căreia CtEDO prin a statuat că CEDO nu garantează drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi eficiente și practice. Astfel încât aplicarea și executarea măsurilor de asigurare a acțiunii sunt de o importanță majoră pentru buna desfășurare a procesului civil și realizarea drepturilor persoanei prevăzute de CEDO.

Cuvinte cheie: executare, silit, măsuri, asigurare, hotărâre.

ENFORCEMENT OF MEASURES THAT ENSURE THE ACTION

Lecturer Ph.D. candidate **Veaceslav BOTNARI**
State University of Moldova, Law Faculty
Procedural Law Department
Lawyer, Chișinău Bar Association

Abstract: The measures of ensuring the action are applicable within the civil trial for the aim of ensuring the effective enforcement of a final judgment. The present paper will reveal and explain the means of enforcing these measures. It is important to make a distinction between the enforcement of the measures that ensure the action and the measure that ensure the enforcement of an enforceable document. These two categories differ not only through the act they derive from and the pursued aim but also due to some aspects that will be approached in our study. The enforcement of the measure that ensure the civil action is just as important as their application, contributing to the effective reinstatement of a person in its rights. In this context it is not redundant to recall the Airey vs. Ireland case. When examining this case, the ECHR stated that the Convention does not guarantee theoretic or illusive rights, but only effective and practical rights. Therefore, the application and enforcement of measures that

ensure the action are of great importance for the carrying-out in good conditions of the civil trial and the fulfilment of the rights provided by the ECHR.

Key words: enforcement, measures, insurance, judgment.

ИСПОЛНЕНИЕ МЕР ПО ОБЕСПЕЧЕНИЮ ИСКА

Вячеслав БОТНАРЬ, аспирант
Молдавский Государственный Университет
Юридический факультет
Департамент процессуального права
адвокат, бюро Chişinău

Резюме: В гражданском судебном процессе, суд может наложить меры по обеспечению иска с целью эффективного исполнения окончательного судебного решения. Настоящая работа опишет и объяснит основные правила исполнения таких мер. Очень важно выявить разницу между исполнением мер по обеспечению иска и обеспечительными мерами в исполнительном производстве. Эти две категории отличаются не только документом, на основании которого приводятся в исполнение и целью которую преследуют, но и другими аспектами, которые будут изложены далее. Исполнение мер по обеспечению гражданского иска так же важно, как и само наложение этих мер, так как способствуют эффективному восстановлению истцов в своих правах. В данном контексте, хотелось бы упомянуть дело *Airey vs. Ирландия*, в котором Европейский Суд по Правам Человека указал, что Европейская Конвенция по Правам Человека гарантирует не абстрактные права, а эффективные и реальные права. Следовательно, наложение и исполнение мер по обеспечению иска занимают очень важную роль в гражданском процессе, а также в процессе соблюдения прав и свобод человека в соответствии с Европейской Конвенцией по Правам Человека.

Ключевые слова: исполнение, обеспечительные меры, исковое производство, принудительное, решение.

Mijlocul de bază predestinat pentru apărarea prin intermediul statului a drepturilor persoanelor private este acțiunea civilă.

Aceasta se manifestă printr-o amplă și diversă gamă de instrumente juridice puse la dispoziția părților și a celorlalți participanți la proces pentru a-și apăra în mod eficient drepturile sale pretins încălcate. Între aceste instrumente se regăsește și instituția asigurării acțiunii civile, care constă dintr-o totalitate de măsuri dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive¹.

Curtea Europeană a Drepturilor omului a stabilit în jurisprudența sa², încă în anul 1979 că aceasta nu garantează drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi eficiente și practice. Astfel, hotărârea sa, o instanță trebuie să acorde persoanei posibilitatea reală și efectivă de a-și realiza

¹ S. Filincova, E. Belei, *Asigurarea acțiunii* // *Manualul judecătorului pentru cauzele civile*, coord. M. Poalelungi, E. Belei, I. Sîrcu, 2013, p. 164.

² Cauza *Airey v. Irlanda*, (cererea nr.6289/73) Hotărârea din 09.10.1979.

dreptul. Manifestul expus de CtEDO ar putea servi drept un suport vital pentru argumentarea importanței instituției asigurării acțiunii civile, or deseori, anume această instituție asigură drepturi eficiente și realizabile, și nu doar unele teoretice sau iluzorii.

Astfel, asigurarea acțiunii civile nu este altceva decât o dispoziție a instanței de judecată în privința unui proces pendinte prin care instanța încearcă să conserve o anumită stare pentru a nu admite degradarea ulterioară a acesteia și, în consecință, invalidarea actului judecătoresc prin imposibilitatea executării acestuia.

Potrivit art.174 a Codului de procedură civilă a Republicii Moldova³ (CPC), asigurarea acțiunii civile se admite atunci când altfel ar fi imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. De regulă, asemenea situații intervin atunci când pârâtul, care este și eventualul debitor al procedurii de executare, întreprinde diverse acțiuni pentru a diminua patrimoniul său în dauna reclamantului care este potențialul creditor. Adică, asistăm la situația de rea-credință a unei persoane și nedorința acesteia de a se conforma unui comportament de bună credință. De aici rezultă o ulterioară concluzie, și anume, că simpla aplicare a unei măsuri de asigurare prin actul judecătoresc nu întotdeauna poate fi suficientă, fiind necesară și executarea reală a acestora prin concursul persoanelor împuternicite de lege în acest sens.

Reieșind din cele expuse supra, putem constata că executarea măsurilor de asigurare a acțiunii reprezintă acele acțiuni întreprinse cu scopul de a realiza efectiv dispoziția instanței de judecată în scopul asigurării acțiunii.

Potrivit art. 178 alin. (1) C. proc. civ., încheierea de asigurare a acțiunii se execută imediat, în ordinea stabilită pentru executarea actelor judecătorești. Astfel, deși sunt aplicate printr-o încheiere, legea oferă măsurilor de asigurare a acțiunii un statut deosebit și le egalează cu dispoziția unei hotărâri judecătorești definitive.

Este important să menționăm cu această ocazie că, măsurile privind asigurarea acțiunii au un caracter urgent⁴, astfel, încât indicarea normativă a faptului că încheierea de asigurare a acțiunii civile se execută imediat vine în armonie cu esența instituției asigurării acțiunii. La fel trebuie să stabilim că potrivit alin. (2) din art. 178 C. proc. civ., instanța va elibera titlul executoriu concomitent cu aplicarea prin încheiere a măsurilor de asigurare a acțiunii. Aceasta reconfirmă caracterul urgent al asigurării acțiunii, spre deosebire de eliberarea titlului executoriu pentru hotărârile definitive, care se va face la cererea creditorului⁵. Alin. (3) din art. 27 CEx, reiterează dispoziția art. 178 alin. (1) C. proc. civ. indicând că Încheierea de asigurare a acțiunii se execută imediat și completează cu mențiunea că încheierea de anulare a asigurării acțiunii se va executa după rămânerea definitivă a încheierii.

Potrivit art. 21 alin. (1) din Codul de Executare al Republicii Moldova (CEx) executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii. Conform art. 11 litera a) din CEx, titlurile executorii sunt documente executorii. Astfel, în cumulul celor expuse mai sus rezultă că unica persoană în drept să execute silit măsurile de asigurare dispuse de instanță este executorul judecătoresc. Aceeași concluzie este expusă prompt și în alin. (1) din art. 27 CEx, care prevede că documentele executorii, eliberate

³ Codul de Procedură Civilă al Republicii Moldova adoptat prin Legea nr. 225/2003, publicat în M. Of. nr. 130-134 din 21 iunie 2013.

⁴ Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova din 24.10.2003, nr. 32 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile.

⁵ Codul de executare al Republicii Moldova adoptat prin Legea nr. 443/2004, publicat în M. Of. nr. 212-220/704 din 5 noiembrie 2010, art. 12 alin. (1).

VARIETĂȚILE MĂSURILOR DE ASIGURARE A ACȚIUNII CIVILE ȘI EFECTELE ACESTORA

Veaceslav ROTNARI

Universitatea de Stat din Moldova

18

348

PROCESUL CIVIL ȘI EXECUTAREA SILITĂ. TEORIE ȘI PRACTICĂ

de instanța de judecată, prin care s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ... sau de anulare a lor se pun în executare prin intermediul executorului judecătoresc.

Pentru a intenta procedura de executare a unor măsuri de asigurare a acțiunii este necesar ca creditorul să adreseze în acest sens o cerere executorului judecătoresc cu anexarea titlului executoriu. Mai sus am menționat deja punctul de pornire a spațiului temporal în care se va executa încheierea de asigurare a acțiunii, însă nu am stabilit când acesta se termină. Astfel, potrivit art.180 CPC, rezultă că încheierea privind asigurare acțiunii, dacă nu este anulată din oficiu sau în urma exercitării căilor de atac, își va păstra efectul până la emiterea unei hotărâri definitive privind respingerea acțiunii sau până la executarea hotărârii, dacă acțiunea este admisă. Deci, identificăm două repere temporale care determină termenul limită când poate fi depusă spre executare o încheiere de asigurare a acțiunii și anume: a) cel târziu până la emiterea unei hotărâri definitive privind respingerea acțiunii; sau b) cel târziu până la executarea hotărârii, dacă acțiunea a fost admisă. După expirarea acestor termene o încheiere de asigurare a acțiunii nu poate fi supusă executării silite, or, aceasta nu mai produce efecte, măsurile de asigurare fiind anulate de drept.

Acțiunile executorului judecătoresc privind executarea măsurilor de asigurare este stabilită în principal la art. 27 CEx, completat cu prevederile generale privind executarea documentelor executorii.

Astfel, o dată cu prezentarea spre executare a unui titlu executoriu privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile, executorul judecătoresc, va realiza întregul set de acțiuni procedurale caracteristice unei proceduri de executare a oricărui alt document executoriu precum: emiterea actului de intentare, înștiințarea părților, întocmirea borderoului de cheltuieli etc.

Specific procedurii de executare a măsurilor de asigurare, este faptul că în virtutea executării imediate a acestora, executorul judecătoresc va îndeplini imediat toate acțiunile posibile, fără a aștepta vreo executare benevolă din partea debitorului. Astfel, dacă pentru executarea documentelor executorii emise în baza unor hotărâri definitive, executorul judecătoresc va propune debitorului un termen de executare benevolă, un asemenea termen nu va fi propus în cazul executării asigurării acțiunii. Este evident faptul că abordările privind executarea benevolă sunt dificile în cazul asigurării acțiunii, or, de cele mai multe ori, măsurile de asigurare a acțiunii civile nu poartă caracterul unor acțiuni palpabile din partea debitorului. Spre exemplu, aplicarea sechestrului pe anumite bunuri nu presupune careva acțiuni din partea debitorului. La fel este situația și cu aplicarea altor măsuri de asigurare prevăzute la art. 175 alin. (1) C. proc. civ. Mai mult decât atât, măsurile de asigurare au fost aplicate anume datorită faptului că debitorul ar putea acționa în dauna creditorului, iar informarea acestuia despre aplicarea măsurilor de asigurare care încă nu au fost executate cu acordarea unui termen de executare benevolă, ar acorda unui debitor de rea-credință răgazul necesar întreprinderii acțiunilor sale în dauna creditorului, ceea ce ar reduce la zero eforturile creditorului și a instanței în aplicarea măsurilor de asigurare.

Dat fiind faptul că una dintre cele mai utilizate măsuri de asigurare a acțiunii este aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului, precum și efectele inechitabile ce le-ar putea avea aplicarea acestei măsuri de asigurare în cazul aplicării incorecte, legiuitorul a stabilit în art. 176 alin. (1) C. proc. civ., ordinea aplicării acestei măsuri pe diverse bunuri ale pârâtului-debitor.

Astfel, potrivit acestui articol aplicarea sechestrului pe bunurile organizației sau ale persoanei fizice cu statut de întreprinzător, în cazul asigurării acțiunii, se efectuează în următoarea ordine:

a) în primul rând, pe bunurile care nu participă nemijlocit în producție: valori mobiliare, mijloace bănești (în monedă națională și în valută străină, inclusiv în numerar), autoturisme, obiecte de design din oficii și alte bunuri;

b) în al doilea rând, pe produsele finite (mărfuri), precum și pe alte bunuri materiale care nu participă nemijlocit în procesul de producție și care nu sînt destinate utilizării nemijlocite în producție;

c) în al treilea rând, pe bunurile imobiliare, precum și pe materia primă, materiale, mașini, unelte, utilaje, instalații, echipamente și alte mijloace fixe, destinate utilizării nemijlocite în producție;

d) în al patrulea rând, pe bunurile predate unor alte persoane.

Este important să observăm că această ordine este obligatorie doar în cazul aplicării sechestrului pe bunurile unei persoane juridice sau a unei persoane fizice cu statut de întreprinzător cum ar fi gospodăria țărănească sau întreprinzătorul individual. În situația aplicării sechestrului pe bunurile unei persoane fizice fără statut de întreprinzător norma în cauză nu este aplicabilă. Reglementând modalitatea de executare a măsurii de asigurare sub formă de sechestru, CEx la fel face trimitere la acest articol.

Important este a constata că măsurile de asigurare a acțiunii au un caracter mai curând excepțional decât ordinar. Ele se aplică doar în cazurile când în fața instanței au fost aduse suficiente argumente care să răstoarne prezumția de bună credință a pârâtului. Doar în această situație, drepturile și libertățile sale vor fi limitate înainte ca instanța să stabilească definitiv asupra pretinsului drept încălcat al reclamantului. Ținând cont de aceste limitări ale drepturilor pârâtului, instanța, dar și executorul judecătoresc, urmează să nu realizeze o ingerință mai mare decât este nevoie. Din aceste considerente legiuitorul în art. 176 alin. (2) C. proc. civ. și 27 alin. (4) CEx a indicat expres asupra faptului că sechestrul asupra bunurilor se va face în limita revendicărilor din acțiune, adică valoarea bunurilor asupra cărora se aplică sechestrul nu poate depăși valoarea acțiunii dedusă examinării în fața instanței.

La această etapă urmează să stabilim și asupra faptului că legea exclude anumite bunuri de la urmărirea silită, aceste bunuri fiind excluse și de la aplicarea asupra lor a măsurilor de asigurare. Lista bunurilor respective este expusă în art. 89 CEx.

Există însă situații în care solicitantul măsurii de asigurare și nici instanța nu cunosc ce bunuri se află în proprietatea pârâtului sau nu cunosc valoarea acestora. Într-o asemenea situație, instanța va aplica sechestrul asupra bunurilor pârâtului fără a le indica, lăsând în sarcina executorului judecătoresc identificarea bunurilor pasibile de plasare sub sechestru și valoarea acestora, astfel încât ingerința în drepturile pârâtului să nu fie exagerată și să fie conformă art. 176 alin. (2) C. proc. civ. și 27 alin. (4) CEx. Acest ultim articol descrie acțiunile pe care le va face executorul judecătoresc într-o asemenea situație și anume: „în cazul în care instanța de judecată nu indică expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare ori măsurile ce urmează a fi întreprinse, executorul judecătoresc este în drept să aplice interdicții sau sechestre tuturor bunurilor debitorului, ținând cont de prevederile art.176 din Codul de procedură civilă. La cererea debitorului, în cazul când acesta demonstrează documentar că valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, se mențin sub sechestru doar bunurile a căror valoare acoperă valoarea acțiunii.” Aceeași explicație se oferă și în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 32 din 24.10.2003 (cu modificările ulterioare) care la punctul 3 indică: „Se atenționează instanțele că, potrivit modificărilor operate în articolul 177 CPC prin Legea nr.155 din 05.07.2012, cererea de asigurare a acțiunii urmează a fi motivată, indicându-se în aceasta motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Instanțele vor reține că solicitările privind aplicarea sechestrului pe bunurile imobile sau mobile, fără a le individualiza sau indica exact, pot fi admise de instanță, întrucât asemenea formulări pot fi justificate de faptul că, deși solicitantul a depus toată diligența, nu a reușit să afle informația necesară.

În asemenea cazuri, judecătorul sau instanța va emite titluri executorii, accentuând sarcina executorilor judecătorești de a evalua bunurile imobile pe care se aplică sechestrul, de a

identifica sumele de bani disponibile în conturile debitorului în oricare din băncile din RM și de a nu depăși valoarea acțiunii”.

Întru executarea titlului executoriu privind asigurarea acțiunii, executorul judecătoresc va realiza acele acțiuni care se vor potrivi mai bine pentru executarea cât mai rapidă a documentului executoriu.

Astfel, dacă este vorba despre aplicarea sechestrului sau unei alte interdicții în privința unui bun supus înregistrării, atunci executorul va obliga persoana care ține registrul să înregistreze interdicția respectivă, și ulterior va înștiința și debitorul despre intentarea procedurii de executare și obligarea de a se conforma măsurii de asigurare.

Dacă interdicția vizează bunuri care nu se supun înregistrării, atunci executorul judecătoresc va ieși locul aflării bunurilor și va întocmi un proces-verbal privind aplicarea sechestrului cu indicarea persoanei căreia i-au fost încredințate spre păstrare, care se preîntâmpină de răspunderea penală potrivit art. 251 Cod Penal (CP) în cazul însușirii, înstrăinării, substituirii sau tănuirii bunurilor sechestrate.

În cazul însă în care interdicția vizează un anumit comportament al debitorului, atunci executorul judecătoresc îl va soma pe acesta la respectarea acelei conduite.

După realizarea acestor acțiuni de către executorul judecătoresc debitorul ar putea totuși încerca să se eschiveze de la executarea măsurii de asigurare. În cazul bunurilor supuse înregistrării, acțiunile sale vor fi imposibile datorită interdicției care este notată în registrul respectiv, astfel încât nicio tranzacție nu va putea fi înregistrată.

În celelalte cazuri, debitorul va fi obligat spre executarea măsurii de asigurare prin aplicarea pedepsei contravenționale în baza art. 318-319 din Codul Contravențional, penală potrivit art. 320 CP sau dacă este cazul potrivit art. 251 CP. Astfel prin supunerea la răspundere contravențională sau penală are loc obligarea persoanelor la executarea dispozițiilor instanței privind asigurarea acțiunii. Nu urmează să uităm nici de sancțiunile civile ale acțiunilor contrare măsurilor de asigurare. Astfel Codul Civil al RM⁶ prevede expres la art. 232 că oricare înstrăinare făcută în perioada când asupra era instituită o interdicție cu privire la dispoziție poate fi declarat nul.

O dată aduse la executare măsurile de asigurare, acestea își vor menține efectul până la survenirea oricărui dintre următoarele evenimente prevăzute de C. proc. civ.:

a) măsura de asigurare a fost anulată în urma exercitării căilor de atac – art. 83 litera e) din CEx prevede că procedura de executare încetează în cazul în care: hotărârea, decizia sau încheierea în al cărei temei a fost eliberat documentul executoriu a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă. Totuși, art. 78 alin. (1) lit. f) din CEx, indică că executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul anulării hotărârii în a cărei bază a fost emis titlul executoriu, cu remiterea cauzei la rejudecare – până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Actele normative urmează a fi interpretate în sistem și în sensul producerii efectelor juridice. Astfel, dacă am admite că procedura de executare a unei măsuri de asigurare încetează întotdeauna când printr-un act judecătoresc irevocabil se anulează încheierea instanței de aplicare a măsurilor de asigurare cu transmiterea la rejudecare, atunci, art. 78 alin. (1) lit. f) CEx ar fi inaplicabil. În așa situație considerăm că atunci când este întrunită situația prevăzută la art. 78 alin. (1) lit. f) CEx, aceasta se va aplica cu prioritate față de art. 83 lit. e) CEx, iar procedura de executare urmează a fi suspendată și nu încetată. Din păcate executorii judecătorești, dar și instanțele aplică eronat aceste articole și admit încetarea procesului de asigurare a acțiunii imediat ce a fost pronunțată o decizie irevocabilă de anulare a măsurii de asigurare cu transmiterea la reexaminare; sau intentează o procedură de executare distinctă cu privire la anularea măsurilor de asigurare⁷.

⁶ Codul Civil al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr. 1107/2002 publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 113 din 14 noiembrie 2002.

b) măsura de asigurare a fost anulată din oficiu de instanță – în aceste cazuri trebuie să atragem atenția că anularea măsurii de asigurare se execută când devine definitivă așa cum prevede art. 27 alin. (3) CEx. Mai mult ca atât, potrivit art. 181 alin. (3) C. proc. civ., contestarea încheierii de anulare a măsurilor de asigurare și de substituie a măsurilor de asigurare suspendă executarea acesteia. Astfel, încât, în cazul emiterii unei încheieri de anulare a măsurilor de asigurare, atunci procedura de executare va înceta doar după ce aceasta va rămâne definitivă prin neatacare sau prin menținerea de către instanța ierarhic superioară.

c) măsura de asigurare a fost substituită cu o altă măsură de asigurare. În privința acestei situații vom face trimitere la art. 181 alin. (3) C. proc. civ. expus mai sus. Însă, spre deosebire de anularea măsurilor de asigurare, încheierea de substituie a măsurilor de asigurare reprezintă prin sine o încheiere prin care se anulează anumite măsuri de asigurare și se instituie altele. Astfel, aceasta se execută imediat în afară de situația în care este contestată.

d) a fost emisă o hotărâre judecătorească definitivă de respingere a acțiunii – este o situație prevăzută la art. 180 alin. (3) C. proc. civ. Din momentul intervenirii acestei situații măsura de asigurare este anulată de drept.

e) a fost executată hotărârea judecătorească pentru asigurarea căreia a fost emisă măsura de asigurare – ca și precedentul caz, este prevăzut la art. 180 alin. (3) C. proc. civ.

f) ridicarea sechestrului în ordinea art. 164 CEx – este aplicabil atunci când instanța a aplicat în mod eronat sechestrul pe bunurile terței persoane față de litigiul aflat în fața sa. În acest caz, terța persoană afectată prin sechestrul aplicat pe bunurile sale este în drept să intenteze o procedură contencioasă contra creditorului și debitorului prin care să solicite ridicarea sechestrului de pe bunurile sale.

Totuși vorbind despre executarea silită a măsurilor de asigurare a acțiunii civile trebuie să constatăm că aceasta se poate finisa și în alte cazuri, chiar dacă încheierea instanței de judecată de aplicare a măsurilor de asigurare este încă în vigoare și executorie:

a) Conform art. 83 lit. c) CEx procedura de executare încetează după încetarea din viață, după declararea dispariției fără urmă sau după declararea decesului creditorului ori al debitorului, creanța sau obligația adjudecată nu admite succesiunea de către succesorul de drepturi al acestor persoane. La această situație se referă de exemplu interdicția pârâtului de a se apropia de locul de trai al reclamantului. Fiind o obligație personală, aceasta nu va admite succesiunea în drepturi, iar procedura de executare va înceta. Este evident faptul că în situația în care nici obiectul litigios aflat pe rolul instanței care a aplicat măsura de asigurare nu admite succesiunea în drepturi a părții, atunci și procesul civil în cauză la fel va înceta, însă în acest caz procedura de executare nu este legată de cea aflată pe rolul instanței și poate înceta înainte de aceasta.

b) Conform art. 86 alin. (1) executorul judecătoresc va restitui titlul executoriu atunci când lit. a) „o va o cere creditorul”, și lit. e) – creditorul împiedică prin acțiune (inacțiune) executarea documentului executoriu sau nu avansează în termenul stabilit de prezentul cod cheltuielile necesare pentru efectuarea actelor de executare.

Analizând cele expuse mai sus putem conchide că executarea măsurilor de asigurare a acțiunii este destul de asemănătoare cu măsurile de asigurare a executării documentului executoriu. Cele mai importante distincții fiind: subiectul de la care emană măsura de asigurare; scopul acesteia; modalitatea de inițiere și finisare a executării măsurii; modul de contestare a măsurii; durata de aplicare ș.a.

O altă concluzie care este pe cât de banală, dar la fel și rar realizată de justițiabili, este că nu este suficientă simpla aplicare a măsurii de asigurare de către instanță, or caracterul efectiv se obține doar prin executarea de facto a măsurii de asigurare, iar această etapă este iarăși una destul de anevoioasă, dar și necesară în procesul de apărare a drepturilor și libertăților persoanei.